

Життєвий та творчий шлях Ернста Теодора Амадея Гофмана

Уч.Юсипович І.В. гімназія “Троєщина” м.Київ

*Незмінний світ, зітканий з
туману й ілюзій.*

Жорж Санд (про Е.Т.А. Гофмана)

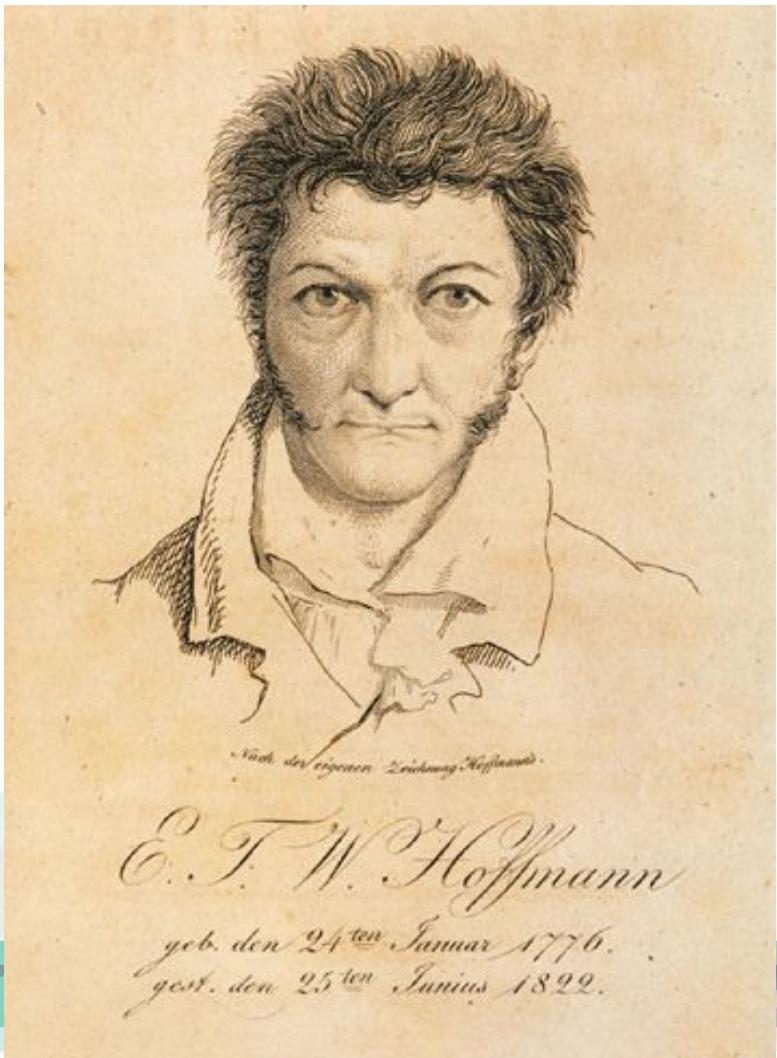
• *Немає нічого дивовижнішого
та безумнішого, ніж саме
реальне життя, і поет може
уявити лише його нечіткий
відбиток, неначе в погано
відполірованому дзеркалі.*

Гофман

Ернст Теодор Амадей Гофман – письменник, юрист, художник, музыкант (1776 – 1882pp.)

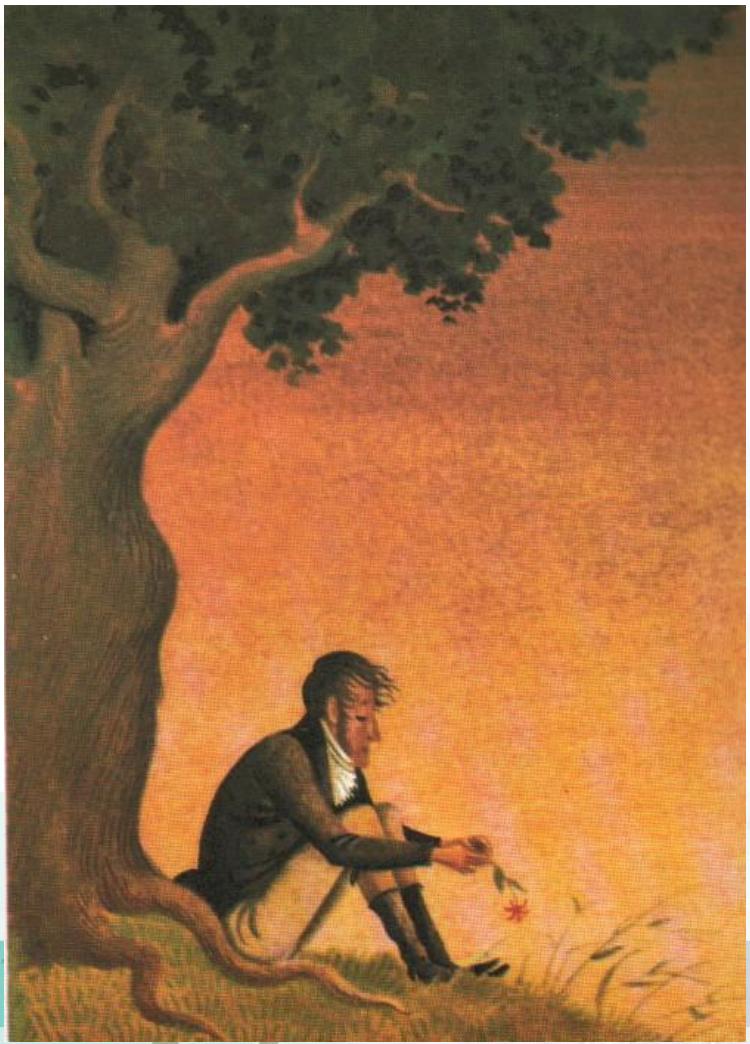

Ернст Теодор Амадей Гофман

- Надзвичайно талановита людина трагічної долі. Письменник і композитор, поет і музичний драматург, художник, живописець, графік, диригент і співак.
- “Хто він був, цей шалений чоловік, єдиний у своєму роді письменник у світовій літературі, з піднятими бровами, із загнутим донизу тонким носом, з волоссям, яке назавжди піднялося дібки?”

Ю.Олеша

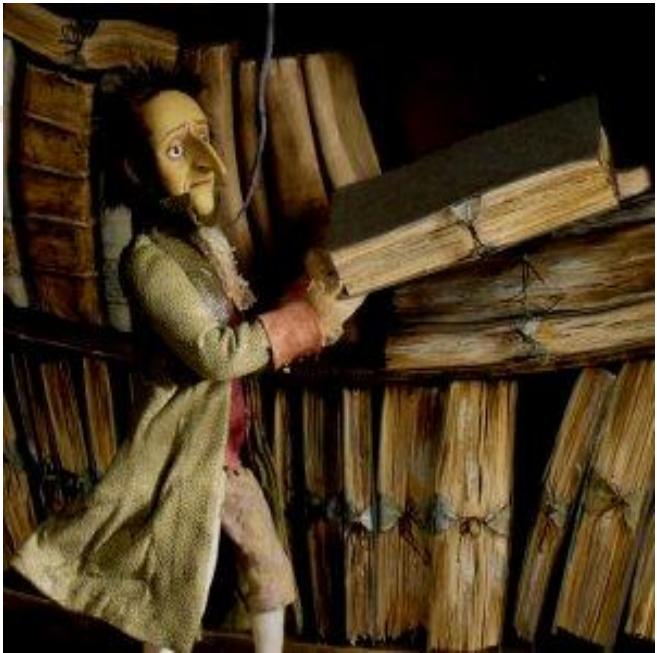
Іл. С.Алімова

- Народився в Кенінгсберзі 24 січня 1776р. в родині адвоката, після розлучення батьків виховувався у родині бабусі під впливом дядька.
- Саме тому обрав професію юриста, хоча з дитинства був закоханий у музику, мистецтво. Навчався на юридичному факультеті університету. Після його закінчення (1800р.) отримав призначення до Варшави, працює юристом, захоплюється музикою і театром. У Варшаві створює свою першу оперу “Веселі музики”, ставить її на сцені.

Іл. Л.Яценко

- Після вигнання Наполеона переселяється до Бамберга (1808р.), де працює музичним керівником театру. Він не лише складає музику для вистав та диригує, дає уроки музики, а й пише художню прозу. Перші твори Гофмана присвячені музичній тематиці.
- Своє третє ім'я Амадей він бере на честь видатного австрійського композитора Вольфганга Амадея Моцарта.

- У 1814р. Гоффман оселився в столиці Прусії Берліні, де працює судовим радником. Вдень він ретельно виконує службові обов'язки, а увечері пише музику, прозові твори. У Берліні відбувається прем'єра його опери “Ундіна”.
- Гоффман вважався політично неблагонадійним. Помер від паралічу 25 червня 1822р. Попрощатися з великим митцем прийшло мало людей, серед них був Генріх Гейне.
- Епітафією стали слова: “...Він був однаково чудрвий як юрист, як поет, як музикант, як живописець”.

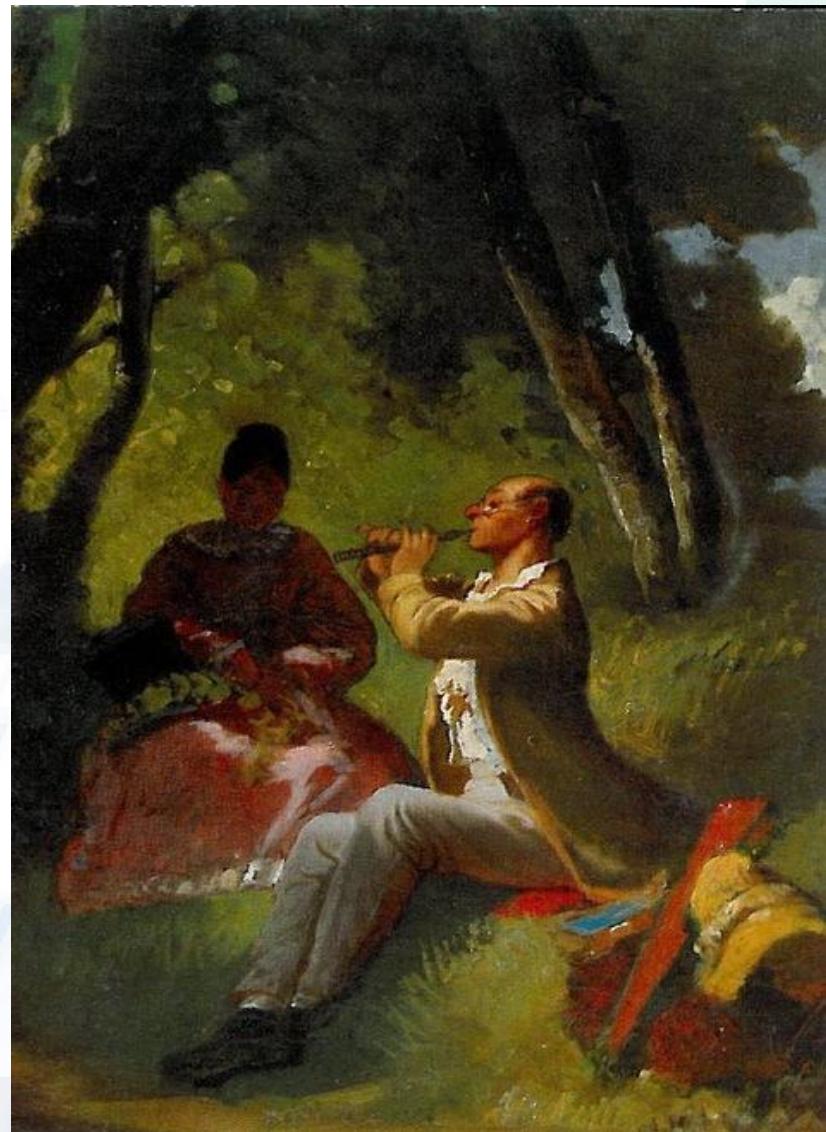
Особиста сторінка

- у Познані в 1802 році Гофман одружився з польською дівчиною Михайлиною Рорер-Тицинською, яка стала йому вірною і відданою подругою на все життя. Вони були, як здавалося, зовсім несумісними істотами - простодушна, весела «Мишка», як її називав чоловік, і безмежно складний геніальний митець, творчість якого дружина просто не могла осягнути. Але Михайлина любила свого чоловіка-дивака, ділила з ним всі прикрощі його непевного існування. В заповіті, який в березні 1822 року підписали обидва, були такі слова: «Ми ... прожили двадцять років у по-справжньому злагідному і щасливому шлюбі... Бог не залишив живими наших дітей, однак в іншому подарував нам немало радощів, випробувавши і в дуже тяжких, жорстких стражданнях, які ми незмінно переносили із стійкою мужністю. Один був завжди підпорою другому, як і належить подружжю, що любить і шанує одне одного, як ми, вірними серцями».

- *Можливо, музика є таємною мовою того далекого царства духів, дивовижні звуки якого, знаходячи відгук в нашій душі, пробуджують її та поривають до цікавішого життя.*

Жодне мистецтво не піддається такій постійній нарузі, як дивна, свята музика, ніжний серпанок якої так легко спотворити.

Гофман

К.Шпіцвег “Концерт”

Гофман музикант

- Гофман був музично обдарованою людиною: в 14 років він став учнем кенігсберзького кантора і соборного органіста Крістіана Вільгельма Подбельського. Після двох років заняття хлопець сам почав писати музику. Гофман добре грав на різних музичних інструментах, складав опери, писав мелодрами, меси, симфонії, камерні і вокальні твори. Деякі оперні спектаклі, якими Гофман диригував, йшли в його постановці і з його декораціями.

Гофман художник

В формуванні Гофмана як художника велику роль зіграв кенігсберзький майстер Йоганн Готліб Земан. Гофман створював театральні декорації, ілюстрації до літературних творів, портрети, пейзажі, карикатури, якими не раз наживав собі ворогів і навіть неприємності по службі. Зразком для Гофмана – художника стала творчість французького живописця й графіка XVII ст. Жака Калло. Твори художника зачарували Гофмана тим, що в них образи, узяті з повсякденного життя, з'являються глядачеві не як дзеркальні відбиття, а пропущені через свідомість художника. Разом з художником Молінарі розписав церкву єзуїтів у Глогау.

іл. Жака Калло

Гофман письменник

- 1809р. – перші літературні спроби – серія нарисів про геніального композитора Йогана Крейслера.
- 1814 – 1815 – перша збірка “Фантазії в манері Калло” про долю художника і місце мистецтва у світі “Еліксири диявола”
- 1819- “Малюк Цахес на прізвисько Циннобер”
- 1820-1822 – “Життєва філософія кота Мура”. Збірка “Серапіонові брати” (у ній “Лускунчик та мишачий король”.

- Е.Т.А. Гофман є **найгумористичнішим і найіронічнішим письменником** у літературі Німеччини.
- Його проза наповнена веселими перетвореннями, сценічною яскравістю, барвистими гумористичними характеристиками, іронією.
- Він був чудовим карикатуристом, намалював багатьох своїх персонажів .

Карикатура Гофмана на себе

• *По буднях я юрист і хіба тільки трішечки музикант, вдень в неділю я малюю, а вечорами до пізньої ночі я - вельми дотепний фантазер.*

Гофман

- «*E.T.A. Гоффман завжди був розбитим інструментом, чудовим інструментом з маленькою тріщинкою. За характером своїм – людина діонісійської веселості, що аж вихлюпується через вінця, сяючої, п’янкої вроди, розуму, зразковий художник, він завчасно розбив собі серце об твердиню буденщини», – писала відома французька письменниця Жорж Санд.*

